

عنوان مقاله:

انواع پوشش در معماری اسلامی ایران و سبک های معماری ایرانی در دوره اسلامی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

اکبر شیدائی حبشی - کارشناسی ارشد مهندسی سازه، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
انرژی، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی از کم نظیرترین هنرهای است که در طول قرون آثار بی بدیلی از خود بر جای گذاشته و سهم ب سزایی در پیشرفت فن و هنر معماری در جهان داشته است. در هزاران سال قبل تاکنون پیوسته این هنر در ارتباط با مسائل گوناگون توسعه و تکامل یافته است. در طول تاریخ در ساخت بناهای مذهبی و غیر مذهبی شیوه های متفاوتی پدیدار شده است که هر یک جلوه و نمادی خاص داشته و یکی در ادامه ی دیگری بوده است. در معماری ایرانی شش شیوه ی پارتی، پارسی، خراسانی، رازی، آذری و اصفهانی رواج داشته که از آن میان چهار شیوه ی اخیر مربوط به دوران اسلامی هستند و نقش عمده ای در تکوین و تشکیل بناها داشته اند. شیوه آذری که سومین سبک معماری سنتی ایران پس از اسلام است به آذربایجان منسوب است و آن را سبک مغول، ایرانی- مغول و ایلخانی- تیموری نیز می نامند. این سبک از آن رو حائز اهمیت است که خاستگاهش سرزمینی است که پیشتر نیز سرچشمه ی مکتبی در معماری بوده و پس از آن هم سبکی عالی را به معماری ایران شناسانده است. معماری ایرانی را در دوره اسلامی پیش از دوره معاصر به چهار سبک خراسانی، رازی، آذری و اصفهانی تقسیم می کنند، که در این مقاله به معرفی اجمالی این سبک ها می پردازیم، همچنین ویژگی های هر یک را بیان کرده و بناهای شاخص هر سبک را ذکر می کنیم. معماری اسلامی ایران سرشار از تنوع و ابتکار است، یکی از ابتکارات این معماری به کارگیری انواع طاق می باشد. در این مطالعه به طور مختصر درباره انواع طاق ها، چفد، کاربندی و... صحبت می کنیم، تا با به کارگیری هریک از آنان در معماری ایرانی آشنا شویم.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، پوشش، معماری ایرانی، سبک معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661458>

